

Byla C-310/09

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique

prieš

Accor SA

(Conseil d'État (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Dividendų mokestinis vertinimas – Nacionaliniai teisės aktai, kuriais suteikiamas mokesčio kreditas už patronuojamosios bendrovės dukterinei bendrovei rezidentei išmoktus dividendus – Mokesčio kredito už dukterinei bendrovei nerezidentei išmoktus dividendus nesuteikimas – Patronuojamosios bendrovės vykdomas dividendų paskirstymas savo akcininkams – Mokesčio kredito atskaitymas iš mokesčio prie šaltinio, kurį patronuojamoji bendrovė privalo sumokėti paskirstydama dividendus – Atsisakymas grąžinti patronuojamosios bendrovės sumokėtą mokestį prie šaltinio – Nepagrįstas praturtėjimas – Reikalaujami įrodymai dėl dukterinei bendrovei nerezidentei apmokestinimo“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvas asmenų judėjimas – Įsisteigimo laisvė – Laisvas kapitalo judėjimas – Mokesčių teisės aktai – Pelno mokestis*

(SESV 49 ir 63 straipsniai)

2. *Sąjungos teisė – Tiesioginis veikimas – Su Sąjungos teise nesuderinami nacionaliniai mokesčiai – Grąžinimas – Atsisakymas – Sąlyga – Tiesiogiai perkeltas mokestis*

3. *Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai – Dividendų apmokestinimas*

(SESV 63 straipsnis)

1. SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais siekiama išvengti dividendų ekonominio dvigubo apmokestinimo ir pagal kuriuos patronuojanti bendrovė gali atskaityti iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi mokėti iš dukterinei bendrovei gautus dividendus paskirstydama savo akcininkams, mokesčio kreditą, kurį gauna dukterinoms bendrovėms paskirstant šiuos dividendus, kai dukterinė bendrovė įsteigta šioje valstybėje narėje, tačiau tokia galimybė nesuteikiama, jei šiuos dividendus moka kitoje valstybėje narėje įsteigta dukterinė bendrovė, nes pagal šiuos teisės aktus pastaruoju atveju nesuteikiama teisė gauti mokesčio kreditą už šios dukterinės bendrovės paskirstomus dividendus.

(žr. 69 punktą ir rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Pagal Sąjungos teisę draudžiama, kai nacionalinė apmokestinimo sistema, kuria siekiama išvengti dividendų ekonominio dvigubo apmokestinimo, savaime nereiškia, kad mokesčių mokėtojas perkeltai sumokėtą mokestį tretiesiems asmenims, valstybei narei atsisakyti grąžinti patronuojamosios bendrovės sumokėtas sumas remiantis tuo, kad taip ši bendrovė nepagrįstai praturtėtų, arba kad patronuojamosios bendrovės sumokėta suma nėra jai tenkanti mokestinai ar apskaitinai našta, bet ji atskaitoma iš visų sumų, kurios gali būti

paskirstomos jos akcininkams.

Vienintelis teisės susigrąžinti pažeidžiant Sąjungos teisę surinktus mokesčius išimtis susijusi su tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas neteisėtai sumokėjęs mokesčius tiesiogiai perkėjęs pirkėjui.

(žr. 74, 76 punktus ir rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai nedraudžia grąžinant sumas patronuojančiai bendrovei tam, kad būtų užtikrintas tokios pašios apmokestinimo sistemos taikymas šios patronuojančios bendrovės valstybėje narėje įsteigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams ir šios patronuojančios bendrovės kitose valstybėse narėse įsteigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams, kuriuos vėliau perskirto ši patronuojanti bendrovė, nustatyti sąlygą, kad mokesčių mokėtojas pateiktų tik jo paties turimą informaciją apie kiekvieną aptariamą dividendą dėl, be kita ko, kitose valstybėse narėse įsteigtą dukterinį bendrovę gautam pelnui faktiškai taikyto mokesčio tarifo ir faktiškai sumokėtos mokesčio sumos, nors šioje valstybėje narėje įsteigtą dukterinį bendrovę atveju tokios informacijos, kuri administracijai žinoma, pateikti nereikalaujama. Tačiau tokia informacija pateikti galima reikalauti tik su sąlyga, kad faktiškai nėra neįmanoma ar pernelyg sunku pateikti kitose valstybėse narėse įsteigtą dukterinį bendrovę sumokėto mokesčio rodymus, atsižvelgiant, be kita ko, į šios valstybės narių teisės aktų nuostatas, susijusias su dvigubo apmokestinimo išvengimu, turimo sumokėti pelno mokesčio registracija ir privalomu administraciniais dokumentais saugojimu. Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar šios sąlygos yra vykdytos.

(žr. 102 punktą ir rezoliucinės dalies 3 punktą)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. rugsėjo 15 d. (*)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Dividendų mokestinis vertinimas – Nacionalinis teisės aktai, kuriais suteikiamas mokesčio kreditas už patronuojančiosios bendrovės dukterinį bendrovę rezidentų išmokėtus dividendus – Mokesčio kredito už dukterinį bendrovę nerezidentų išmokėtus dividendus nesuteikimas – Patronuojančiosios bendrovės vykdomas dividendų paskirstymas savo akcininkams – Mokesčio kredito atskaitymas iš mokesčio prie šaltinio, kurį patronuojančioji bendrovė privalo sumokėti paskirstydama dividendus – Atsisakymas grąžinti patronuojančiosios bendrovės sumokėtą mokestį prie šaltinio – Nepagrįstas praturtėjimas – Reikalaujami rodymai dėl dukterinį bendrovę nerezidentų apmokestinimo“

Byloje C-310/09

dėl *Conseil d'État* (Prancūzija) 2009 m. liepos 3 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. rugpjūčio 4 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique

prieš

Accor SA

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Ilešič, E. Levits (pranešėjas), M. Safjan ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius M.-A. Gaudissart, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2010 m. spalio 27 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- Accor SA, atstovaujamos advokatų J.-P. Hordies, B. Boutemy ir C. Smits,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos E. Belliard, G. de Bergues, J. S. Pilczer ir B. Beaupère-Manokha,
- Jungtinių Karalystės vyriausybės, atstovaujamos S. Hathaway, padedamo baristerio K. Bacon,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir J.-P. Keppenne,

susipažinęs su 2010 m. gruodžio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 43 ir 56 straipsnių aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique* (Biudžeto, valstybės turto ir valstybės tarnybos ministras) ir *Accor SA* (toliau – *Accor*) dėl pastarosios prašymo grąžinti mokestį prie šaltinio, sumokėtą už 1999–2001 m.

Teisinis pagrindas

3 Bendrojo mokesčių kodekso (toliau – CGI) redakcijos, paskelbtos 1988 m. gruodžio 23 d. 1989 m. finansų įstatymu Nr. 88-1149 (JORF, 1988 m. gruodžio 28 d., p. 16320), galiojusios iki 2000 m. gruodžio 31 d., 145 straipsnyje numatyta:

„1. Patronuojančių bendrovių apmokestinimo sistema, apibrėžta 146 ir 216 straipsniuose, taikoma standartinio tarifo pelno mokesčiu apmokestinamos bendrovės ir kitoms įstaigoms, kurios turi kapitalo dalį šiomis sąlygomis:

<...>

b. Kai kapitalo dalį, turimą jas išleidusioje bendrovėje, buhalterinė vertė yra mažesnė nei 150 milijonų FRF, jos turi sudaryti bent 10 % išleidusios bendrovės kapitalo; o ši buhalterinė vertė ir šie

procentai turi būti nustatomi pajamų iš kapitalo dalių mokėjimo dienai. <...>

<...>“

4 2000 m. gruodžio 30 d. 2001 m. finansų įstatymu Nr. 2000–1352 (JORF, 2000 m. gruodžio 31 d., p. 21119) buvo pakeista riba, nustatyta CGI 145 straipsnio 1 dalies b punkte, kurio nuo 2001 m. sausio 1 d. iki 2005 m. gruodžio 31 d. galiojusioje redakcijoje numatyta, kad kapitalo dalys turi sudaryti bent 5 % išleidusios bendrovės kapitalo.

5 CGI redakcijos, galiojusios pagrindinėje byloje aptariamais mokestiniais metais, 146 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Kai dėl patronuojančios bendrovės skirstomų dividendų turi būti taikomas 223sexies straipsnyje numatytas mokestis prie šaltinio, prireikus jis sumažinamas mokesčio kreditu, suteiktu už ne daugiau kaip per penkerius metus iš dalyvavimo kapitale gautas pajamas <...>, suma.“

6 Pagal CGI redakcijos, galiojusios pagrindinėje byloje aptariamais mokestiniais metais, 158bis straipsnio I dalį:

„Asmenys, kurie gauna Prancūzijos bendrovei išmoktus dividendus, pajamas iš šių dividendų sudaro:

- a) sumos, kurias jie gauna iš bendrovės;
- b) mokesčio kreditas kredito Valstybės išdėstymo skaitoje forma.

Šis mokesčio kreditas atitinka pusę faktiškai bendrovės sumokėtos sumos.

Jis gali būti naudojamas tik tiek, kiek pajamos įskaičiuotos gavėjo mokėtino mokesčio bazė.

Jis gaunamas kaip šio mokesčio apmokėjimas.

Jis grąžinamas fiziniams asmenims tiek, kiek jo suma viršija jų mokėtino mokesčio sumą.“

7 Pagal to paties kodekso 216 straipsnio I dalį:

„Grynosios pajamos iš dalyvavimo kapitale, suteikiančio teisę patronuojančioms bendrovėms skirtos sistemos taikymui <...>, patronuojančios bendrovės gautos per mokestinius metus, gali būti atskaitytos iš jos bendrojo grynojo pelno <...>“

8 CGI redakcijos, taikomos nuo 1999 m. sausio 1 d. paskirstomiems dividendams, 223sexies straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„<...> kai bendrovės paskirstytos pajamos yra atskaitomos nuo sumų, dėl kurių jai nebuvo taikomas standartinio tarifo pelno mokestis <...>, ši bendrovė turi sumokėti mokesčio kredito dydžio mokestį prie šaltinio, apskaičiuotą pagal 158bis straipsnio I dalyje numatytas sąlygas. Mokestis prie šaltinio mokamas nuo paskirstytų dividendų, suteikiančių teisę mokesčio kreditu, numatytą 158bis straipsnyje, nesvarbu, kas yra jų gavėjai.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Accor* bendrovė 1998–2000 m. gavo dividendus iš savo dukterinių bendrovių, steigė kitose valstybėse narėse, ir kad perskirstydama šiuos dividendus ji pagal kartu skaitomas CGI 146 straipsnio 2 dalies, 158bis ir 223sexies straipsnius nuostatas už 1999–2001 m. sumokėjo atitinkamai 323 279 053 FRF, 359

183 404 FRF ir 341 261 380 FRF mokes?io prie šaltinio.

10 2001 m. gruodžio 21 d. reikalvimu *Accor* papraš? gr?žinti š? mokest? prie šaltinio, remdamasi ši? CGI nuostat? neatitikimu Bendrijos teisei. Atmetus š? prašym?, bendrov? pateik? ieškin? *tribunal administratif de Versailles* (Versalio administracinis teismas), kuris 2006 m. gruodžio 21 d. Sprendimu visiškai patenkino *Accor* prašym?.

11 2008 m. geguž?s 20 d. *cour administrative d’appel de Versailles* (Versalio administracinis apeliacinis teismas) sprendimu atmetus *ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique* (Biudžeto, valstyb?s turto ir valstyb?s tarnybos ministras) d?l šio sprendimo pateikt? apeliacin? skund?, šis ministras pateik? kasacin? skund? *Conseil d’État*.

12 *Conseil d’État* pripažino, kad iš CGI 216 straipsnio nuostat? matyti, jog, išskyrus s?naud? ir išlaid? dal?, Pranc?zijos patronuojanti bendrov? n?ra apmokestinama pelno mokes?iu už iš jos dukterini? bendrovi? gaunamus dividendus, nesvarbu, kur šios dukterin?s bendrov?s b?t? ?steigtos. Be to, pagal to paties kodekso 223sexies straipsnio nuostatas, kai perskirto šiuos dividendus savo pa?ios akcininkams, ši bendrov? turi sumok?ti mokest? prie šaltinio, nesvarbu, iš kur jai buvo mokami dividendai, kuriuos ji perskirst?. Tod?l *Conseil d’État* mano, kad pati mokes?io prie šaltinio schema nepažeidžia nei ?sisteigimo laisv?s, nei laisvo kapitalo jud?jimo.

13 Mokes?io kredito suma, kuri? pagal CGI 158bis straipsn? gauna patronuojanti bendrov? už vienos iš jos Pranc?zijoje ?steigtos dukterin?s bendrov?s išmok?tus dividendus, pagal CGI 146 straipsnio 2 dal? atskaitoma nuo mokes?io prie šaltinio, mokamo perskirstant šiuos dividendus akcininkams, sumos. Be to, pagal CGI 158bis straipsnio nuostatas negalima suteikti patronuojan?iai bendrovei mokes?io kredito už dividendus iš kitoje valstyb?je nar?je ?steigt? dukterini? bendrovi? ir paskui atskaityti nuo mokes?io prie šaltinio, mokamo tada, kai ši bendrov? perskirto šiuos dividendus, sumos. Tod?l nesuteikus mokes?io kredito už dividendus iš kitoje valstyb?je nar?je ?steigtos dukterin?s bendrov?s, kuriuo galima sumažinti mok?tino mokes?io prie šaltinio sum?, šiai patronuojan?iai bendrovei sumok?jus š? mokest? prie šaltinio, atskaitant iš bendros skirstytinos sumos, juo sumažinama paskirstyt? dividend? suma.

14 Tokiomis aplinkyb?mis *Conseil d’État* nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. a) Ar [EB] 56 ir 43 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais draudžiama apmokestinimo sistema, kuria siekiama išvengti ekonominio dividend? dvigubo apmokestinimo ir pagal kuri?:

– patronuojanti bendrov? gali atskaityti iš mokes?io prie šaltinio, mokamo iš dukterini? bendrovi? gautus dividendus perskirstant savo akcininkams, mokes?io kredit?, kur? ji gauna dukterin?ms bendrov?ms paskirstant šiuos dividendus, kai dukterin? bendrov? ?steigta Pranc?zijoje,

– ta?iau tokia galimyb? nesuteikiama, jei šiuos dividendus moka dukterin? bendrov?, ?steigta kitoje valstyb?je nar?je <...>, nes pagal ši? tvark? tokiu atveju nesuteikiama teis? gauti mokes?io kredito už šios dukterin?s bendrov?s paskirstomus dividendus, remiantis tuo, kad pati sistema patronuojan?ios bendrov?s atžvilgiu pažeidžia laisvo kapitalo jud?jimo ar ?sisteigimo laisv?s principus?

b) Neigiamai atsakius ? (pirmojo klausimo a punkt?), ar šiuos straipsnius reikia aiškinti taip, kad bet kuriuo atveju jais draudžiama tokia sistema, nes taip pat reikia atsižvelgti ? akcinink? pad?t? d?l to, jog d?l mokes?io prie šaltinio mok?jimo skiriasi patronuojan?ios bendrov?s iš savo dukterini? bendrovi? gaunam? dividend? ir v?liau savo akcininkams perskirstyt? dividend? suma, atsižvelgiant ? tai, kur yra ?steigtos šios dukterin?s bendrov?s – Pranc?zijoje ar kitoje <...>

valstybėje narėje, – ir todėl tokia sistema akcininkai atgrasomi investuoti į šią patronuojančią bendrovę ir ši sistema turi tokias šias bendrovei pritraukiant kapitalą ir gali atgrasyti ją suteikti kapitalo dukterinėms bendrovėms, steigtomis kitose valstybėse narėse nei Prancūzija, arba steigti šiose valstybėse tokias dukterines bendroves?

2. Teigiamai atsakius (pirmojo klausimo a ir b punktus) ir, jei (EB) 56 ir 43 straipsniai būtų aiškinami taip, kad jais draudžiama pirma aprašyta mokesčio prie šaltinio sistema ir todėl administracinės valdžios institucija iš esmės privalo grąžinti pagal ją surinktas sumas, jei šios sumos buvo surinktos pažeidžiant Bendrijos teisę, ar šia teise pagal tokią sistemą, kuri savaime nereiškia, kad mokesčio mokėtojas perkelia mokesčio mokėjimą tretiesiems asmenims, draudžiama:

a) administracinės valdžios institucijai atsisakyti grąžinti patronuojančios bendrovės sumokėtas sumas remiantis tuo, kad taip ši bendrovė nepagrįstai praturtėtų;

b) ir, atsakius neigiamai, jog aplinkybė, kad patronuojančios bendrovės sumokėta suma jai nėra nei mokesčių, nei apskaitinų našta, bet ji yra atskaitoma iš visų sumų, kurios gali būti perskirstomos jos akcininkams, būtų galima remtis atsisakant grąžinti šią sumą bendrovei?

3. Atsižvelgiant į atsakymus (pirmąjį ir antrąjį) klausimus: ar Bendrijos lygiavertiškumo ir veiksmingumo principais draudžiama tai, kad grąžinant sumas būtų užtikrintas tokios pašios apmokestinimo tvarkos taikymas dividendams, kuriuos vėliau patronuojanti bendrovė perskirsto, nepaisant to, ar šiuos dividendus paskirsto Prancūzijoje, ar kitoje <...> valstybėje narėje jos steigtos dukterinės bendrovės, būtų taikoma sąlyga (išskyrus atvejus, kai dvišalėje (Prancūzijos Respublikos) ir valstybės narės, kur steigta dukterinė bendrovė, sutartyje dėl pasikeitimo informacija numatytos atitinkamos sąlygos), kad apmokestinamasis asmuo turi pateikti tik jo vienintelio turimo informaciją, susijusią su, kalbant apie kiekvieną nagrinjamą dividendą, faktiškai taikomu mokesčio tarifu ir faktiškai sumokėta mokesčio suma už pelną, kurį gavo kitoje <...> valstybėje narėje nei Prancūzija steigtos jos dukterinės bendrovės, nors dėl Prancūzijoje steigto dukterinės bendrovės tokios administracijai žinomos informacijos pateikti nereikalaujama“

Dėl prašymų atnaujinti žodinį proceso dalį

15 Atitinkamai 2011 m. sausio 7 d. ir vasario 2 d. gautais dokumentais *Accor* ir Prancūzijos vyriausybė paprašė atnaujinti žodinį proceso dalį.

16 *Accor* taip pat nurodė, kad generalinis advokatas savo išvados 73 ir paskesniuose punktuose rėmėsi argumentais, susijusiais su 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimu *Test Claimants in the FII Group Litigation* (C/446/04, Rink. p. I-11753), kurių neapsvarstė šalys.

17 Prancūzijos vyriausybė savo ruožtu išreiškė pageidavimą per antrąjį teismo posėdį dar kartą aptarti argumentą, kad pagrindinėje byloje aptariama kombinuota mokesčio kredito ir mokesčio prie šaltinio tvarka laisvas kapitalo judėjimas gali būti ribojamas tik akcininko atžvilgiu. Šis argumentas pateiktas jos rašytiniame pastabų 82 punkte ir išnagrinėtas generalinio advokato išvadoje.

18 Be to, ši vyriausybė tvirtina, kad generalinio advokato išvadoje pateikta nuoroda, kuria nevisiškai atsižvelgiama į Prancūzijos vidaus teisę. Ypač, pirma, nors atsakyme į antrąjį pateiktą klausimą generalinis advokatas mano, kad grąžinus mokesčių prie šaltinio bendrovei, netiesiogiai gautą naudą jos akcininkai, Prancūzijos vyriausybė tvirtina, kad bendrovės turtas yra skirtingas nuo jos akcininko. Antra, Prancūzijos vyriausybė nesutinka su argumentu, kad akcininkai pagal Prancūzijos procesinę teisę negali pareikšti ieškinio dėl sumų grąžinimo, ir nurodo, kad tokia galimybė yra kartu su galimybe pareikšti ieškinį dėl žalos atlyginimo, kuri kyla dėl valstybių narių

pareigos, remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, gražinti pažeidžiant Sąjungos teisę surinktus mokesčius.

19 Šiuo klausimu iš teismo praktikos matyti, kad Teisingumo Teismas gali savo nuožiūra, generalinio advokato siūlymu arba šalių prašymu priimti nutartį atnaujinti žodinį proceso dalį pagal savo Procedūros reglamento 61 straipsnį, jeigu mano, kad nepakanka informacijos arba kad byla turi būti nagrinėjama remiantis argumentu, dėl kurio šalys nepareiškė savo nuomonį (žr. 2008 m. birželio 26 d. Sprendimo *Burda*, C-284/06, Rink. p. I-4571, 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Stichting Natuur en Milieu*, C-266/09, Rink. p. I-0000, 27 punktą).

20 Tačiau Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statute ir Procedūros reglamente šalims nenumatyta galimybė pateikti atsiliepiamus generalinio advokato išvadą (žr. minėto Sprendimo *Natuur en Milieu* ir kt. 28 punktą).

21 Šioje byloje Teisingumo Teismas mano, kad jam pateikta visa informacija, būtina atsakyti į užduotus klausimus, ir kad dėl jos jam buvo pateiktos pastabos.

22 Dėl šios priežasties prašymai atnaujinti žodinį proceso dalį atmestini.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

23 Savo pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais siekiama išvengti tokio ekonominio dividendų dvigubo apmokestinimo, kaip nagrinėjamas pagrindinis byloje, ir pagal kuriuos patronuojanti bendrovė gali atskaityti iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi mokėti iš dukterinių bendrovių gautus dividendus persikirstydama savo akcininkams, mokesčio kreditą, kurį gauna dukterinės bendrovės paskirstant šiuos dividendus, kai dukterinė bendrovė steigta šioje valstybėje narėje, tačiau tokia galimybė nesuteikiama, jei šiuos dividendus moka kitoje valstybėje narėje steigta dukterinė bendrovė, nes pagal šiuos teisės aktus pastaruoju atveju nesuteikiama teisė gauti mokesčio kreditą už šios dukterinės bendrovės paskirstomus dividendus.

24 Pirmojo klausimo a punkte prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia Teisingumo Teismo, ar tokiais teisės aktais gali būti ribojamos judėjimo laisvės patronuojančios bendrovės atžvilgiu.

25 Pirmojo klausimo b punkte prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, jei to paties klausimo a punkte būtų atsakyta neigiamai, ar SESV 49 ir 63 straipsniais vis dėlto draudžiami tokie teisės aktai, nes taip pat reikia atsižvelgti į akcininkų padėtį.

26 Nors pirmojo klausimo b punkte esantis klausimas kyla tik neigiamai atsakius to paties klausimo a punktą, vis dėlto reikia konstatuoti, kad klausimas dėl galimybės atsižvelgti į akcininkų padėtį iškeltas, kad būtų galima išnagrinėti, ar yra ribojimų pačios patronuojančios bendrovės atžvilgiu.

27 Iš tiesų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas klausia, ar SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami tokie valstybės narų teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, nes jais akcininkai atgrasomi investuoti į patronuojančią bendrovę ir tai turi įtakos šiai bendrovei pritraukiant kapitalą ir gali atgrasyti ją suteikti kapitalo dukterinėms bendrovėms kitose valstybėse narėse arba įsteigti šiose valstybėse tokias dukterines bendroves.

28 Todėl reikia atsakyti kartu į abu pirmojo klausimo punktus.

Dėl taikytinos laisvės

29 Kadangi prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas pateikė pirmąjį klausimą ir dėl SESV 49, ir 63 straipsnių, pirmiausia reikia nustatyti, ar tokie nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, gali turėti įtakos šiais straipsniais garantuojamoms laisvėms, ir kiek.

30 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad vertinant dividendus mokesčių atžvilgiu gali būti taikomas su sąsisteigimo laisve susijęs SESV 49 straipsnis ir su laisvu kapitalo judėjimu susijęs SESV 63 straipsnis (2011 m. vasario 10 d. Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen*, C-436/08 ir C-437/08, Rink. p. I-0000, 33 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

31 Dėl klausimo, ar nacionalinės teisės aktai patenka į vienos ar kitos judėjimo laisvės sritį, iš šiuo metu nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad reikia atsižvelgti į nagrinėjamo teisės akto dalyką (minuto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 34 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

32 Šiuo atžvilgiu jau buvo nuspręsta, kad nacionalinės teisės aktai, kurie taikomi tik toms kapitalo dalims, kurios leidžia daryti aiškiai įtaką bendrovės sprendimams ir nulemti jos veiklą, patenka į su sąsisteigimo laisve susijusią Sutarties nuostatą taikymo sritį (žr. minuto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 37 punktą ir 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Idryma Typou*, C-81/09, Rink. p. I-0000, 47 punktą). Tačiau nacionalinės nuostatos, taikomos dalyvaujant kapitale turint vienintelį tikslą – investuoti pinigais, neketinant daryti įtakos įmonės valdymui ir kontrolei, turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant tik į laisvą kapitalo judėjimą (minuto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 35 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

33 Šiuo atveju pagrindinėje byloje aptariama patronuojančią bendrovę apmokestinimo sistema pagal CGI 145 straipsnį 1999 m. ir 2000 m. buvo taikoma bendrovėms, kurioms priklausė bent 10 % jų dukterinių bendrovinių kapitalo. 2001 m. ši dalyvavimo dukterinių bendrovinių kapitale riba buvo sumažinta iki 5 %.

34 Iš to matyti, kad pagrindinėje byloje aptariamus nacionalinės teisės aktus buvo galima taikyti ne tik bendrovėms, dividendus gaunančioms dėl dalyvavimo kapitale, kuris joms leidžia daryti aiškiai įtaką dividendus išmokėjusios dukterinės bendrovės sprendimams ir taip nulemti jos veiklą, bet ir toms bendrovėms, kurios gauna dividendus dėl minimalaus dalyvavimo kapitale ir nedarė tokios įtakos.

35 Dėl pagrindinės bylos faktinių aplinkybių reikia nurodyti, pirma, kad sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nėra informacijos dėl *Accor* dalyvavimo jos dividendus paskirstančią bendrovę kapitale pobūdžio.

36 Antra, Teisingumo Teismui pateiktose pastabose *Accor* tvirtina, kad pagrindinė byla susijusi su dividendais, gautais iš dukterinių bendrovinių, kurios įsteigtos kitose valstybėse narėse nei

Prancūzijos Respublikoje ir kurias ji kontroliuoja, tačiau Prancūzijos vyriausybė taip pat mini dalyvavimą kapitale, kuris Accor neleidžia daryti aiškios tokos dividendus išmokančių dukterinių bendrovių sprendimams ir taip nulemti jų veiklą.

37 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad vykstant SESV 267 straipsnyje tvirtintai bendradarbiavimo procedūrai ne Teisingumo Teismas, bet nacionalinis teismas turi nustatyti faktines ginčų aplinkybes ir nuspręsti, kokią rolę jos turi sprendimui, kurį jo prašoma priimti (žr., be kita ko, 1999 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *WWF ir kt.*, C-435/97, Rink. p. I-5613, 32 punktų; 2001 m. spalio 23 d. Sprendimo *Tridon*, C-510/99, Rink. p. I-7777, 28 punktų ir 2007 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Eind*, C-291/05, Rink. p. I-10719, 18 punktų).

38 Šiomis aplinkybomis, atsižvelgiant į pagrindinėje byloje aptariamą teisės aktų dalyką, reikia atsakyti į pirmąjį klausimą, pateiktą atsižvelgiant tiek į SESV 49 straipsnį, tiek 63 straipsnį.

Dėl sistėigimo laisvės

39 Sistėigimo laisvė, kuri SESV 49 straipsnyje pripažinta Sąjungos piliečiams ir kuri apima jų teisę imtis savarankiškai dirbančių asmenų veiklos ir ją verstis, taip pat steigti ir valdyti įmones tomis pačiomis sąlygomis, kurios sistėigimo valstybės narės teisės aktuose yra nustatytos jos pačios subjektams, pagal SESV 54 straipsnį apima kurtą pagal valstybės narės teisę ir Europos Sąjungoje turintį savo registruotas būstines, centrinę administraciją ar pagrindinę verslo vietą bendrovių teisę vykdyti savo veiklą atitinkamoje valstybėje narėje per dukterinę bendrovę, filialą ir atstovybę (žr., be kita ko, 1999 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Saint-Gobain ZN*, C-307/97, Rink. p. I-6161, 35 punktų; 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Keller Holding*, C-471/04, Rink. p. I-2107, 29 punktų ir 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas*, C-196/04, Rink. p. I-7995, 41 punktų).

40 Nors nuostatos dėl sistėigimo laisvės, atsižvelgiant į jų formuluotę, yra skirtos užtikrinti naudojimąsi priimančiojoje valstybėje narėje tomis pačiomis teisėmis kaip ir nacionaliniai subjektai, jomis taip pat draudžiama, kad kilmės valstybė savo piliečiams ar pagal jos teisės aktus steigtoms bendrovėms ribotą sistėigimą kitoje valstybėje narėje (žr., be kita ko, 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *ICI*, C-264/96, Rink. p. I-4695, 21 punktų ir minėto Sprendimo *Cadbury Schweppes ir Cadbury Schweppes Overseas* 42 punktų).

41 Pagrindinėje byloje aišku, kad aptariamais teisės aktais tvirtinamas skirtingas dukterinės bendrovės rezidentės išmokėtą dividendų vertinimas, palyginti su dukterinės bendrovės nerezidentės išmokėtą dividendų vertinimu.

42 Taigi patronuojanti bendrovė už iš dukterinės bendrovės gaunamus dividendus gauna mokesčio kreditą, kuris lygus pusei šios dukterinės bendrovės rezidentės sumokėtą sumą dividendų forma, tačiau toks mokesčio kreditas nėra suteikiamas už dividendus iš dukterinės bendrovės nerezidentės.

43 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad iš teismo praktikos išplaukia, jog nustatydamas savo apmokestinimo sistemą, ypač kai tvirtina priemones, skirtas išvengti apmokestinimo kelis kartus arba ekonominio dvigubo apmokestinimo arba juos sušvelninti, valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės reikalavimų, ypač tų, kurie nustatyti su judėjimo laisvėmis susijusiose Sutarties nuostatose (žr. minėto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 45 punktų).

44 Taigi iš teismo praktikos matyti, kad nesvarbu, kokios būtų nustatytos priemonės apmokestinimui kelis kartus arba ekonominiams dvigubam apmokestinimui išvengti arba jiems sušvelninti, Sutartimi užtikrinamos judėjimo laisvės draudžia valstybei narei užsienio kilmės dividendus vertinti mažiau palankiai nei nacionalinės kilmės dividendus, nebent skirtingas

vertinimas susijęs su situacijomis, kurios nėra objektyviai panašios, arba jis yra pateisinamas imperatyviaisiais bendrojo intereso pagrindais (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Lenz*, C-315/02, Rink. p. I-7063, 20–49 punktus ir 2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 20–55 punktus ir minėto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 46 punktą).

45 Mokesčių normos, skirtos paskirstytojo pelno apmokestinimui išvengti ar jam sušvelninti, atžvilgiu užsienio kilmės dividendus gaunančios patronuojančios bendrovės padėtis yra panaši nacionalinės kilmės dividendus gaunančios patronuojančios bendrovės, jeigu abiem atvejais gautam pelnui iš principo gali būti taikoma apmokestinimo grandinė (žr. minėto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 62 punktą).

46 Aišku, kaip nurodė Prancūzijos vyriausybė, pirma, kad patronuojanti bendrovė buvo atleista nuo pelno mokesčio tiek už iš jos dukterinę bendrovę rezidentę gautus dividendus, tiek už gautus iš jos dukterinę bendrovę nerezidentę ir, antra, ši bendrovė negalėjo atskaityti mokesčio kreditų, susijusių su jos dukterinę bendrovę rezidentę išmokėtais dividendais, iš jos mokėtinos pelno mokesčio sumos.

47 Vis dėlto, kaip tai pripažįsta ir ši vyriausybė, mokesčio kreditai buvo naudojami perskirstant gautus dividendus. Taigi patronuojanti bendrovė galėjo atskaityti šiuos mokesčio kreditus iš mokesčio prie šaltinio, kurį privalėjo sumokėti perskirstydama dividendus.

48 Todėl ši valstybė narė atleisdama patronuojančią bendrovę nuo mokesčio už dividendus, gautus iš dukterinę bendrovę nerezidentę, šiuos dividendus vertino mažiau palankiai nei dividendus iš dukterinę bendrovę rezidentę.

49 Iš tiesų, skirtingai nuo dividendų iš dukterinę bendrovę rezidentę, pagal pagrindinį je byloje aptariamus teisės aktus negalima išvengti apmokestinimo paskirstančios dukterinės bendrovės lygmeniu, nors dividendai, gauti tiek iš dukterinę bendrovę rezidentę, tiek dukterinę bendrovę ne rezidentę juos perskirstant buvo apmokestinami mokesčiu prie šaltinio. Todėl, kalbant apie dividendus iš dukterinę bendrovę rezidentę, juos paskirstant mokesčio kreditas buvo atskaitomas iš mokėtino mokesčio prie šaltinio, ir šis mokestis prie šaltinio nesumažino paskirstytinos dividendų sumos. Priešingai, kiek tai susiję su dividendais, gaunamais iš dukterinę bendrovę nerezidentę, kadangi patronuojančioms bendrovėms nebuvo suteiktas mokesčio kreditas už šiuos dividendus, taikant mokestį prie šaltinio buvo sumažinama paskirstytina dividendų suma.

50 Šiomis aplinkybomis patronuojanti bendrovė, gaunanti dividendus iš dukterinės bendrovės, steigtos kitoje valstybėje narėje, turėjo arba paskirstyti dividendus, atmus mokestį prie šaltinio: tokie dividendų bendra suma buvo mažesnė nei tuo atveju, kai buvo perskirstomi dividendai, gauti iš Prancūzijoje steigto dukterinę bendrovę, arba, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 48 punkte, paimti iš savo rezervų sumą, lygią mokėtino mokesčio prie šaltinio sumai ir taip padidinti paskirstytiną dividendų sumą.

51 Atsižvelgiant į dividendų, gautų iš dukterinės bendrovės, steigtos kitoje valstybėje narėje, nepalankų vertinimą, palyginti su tuo, kuris taikomas iš dukterinę bendrovę rezidentę gautiems dividendams, patronuojanti bendrovė galėjo būti atgrasoma vykdyti savo veiklą per savo dukterines bendroves, steigtas kitose valstybėse narėse (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Bosal*, C-168/01, Rink. p. I-9409, 27 punktą ir minėto Sprendimo *Keller Holding* 35 punktą).

52 Prancūzijos vyriausybė, nors pripažįsta, kad egzistuoja dividendų, mokamų Prancūzijoje steigto dukterinės bendrovės, ir dividendų, mokamų kitoje valstybėje narėje steigto dukterinės

bendrovės, nevienodas vertinimas, kiek tai susiję su dividendus gaunančių patronuojančių bendrovės galimybe atskaityti mokesčio kreditą iš mokesčio prie šaltinio, kurį ji turi sumokėti perskirstydama šiuos dividendus savo akcininkams, vis dėlto mano, kad tai nėra ribojimas patronuojančių bendrovės atžvilgiu.

53 Ši vyriausybė nurodo, pirma, kad pasinaudojimas mokesčio kreditu priklauso nuo patronuojančių bendrovės kompetentingo organo nepriklausomo sprendimo, o ne nuo pagrindinėje byloje aptariamą teisės aktą, nes ši patronuojanti bendrovė priima sprendimą perskirstyti dividendus, mokamus Prancūzijos dukterinės bendrovės, dėl to mokesčio kreditą už aptariamus dividendus galima atskaityti iš mokesčio prie šaltinio. Darydama nuorodą 2000 m. sausio 27 d. Sprendimą *Graf* (C-190/98, Rink. p. I-493, 24 ir 25 punktai), Prancūzijos vyriausybė tvirtina, kad pagrindinėje byloje aptariamą nuostatą galimas neigiamas poveikis priklauso nuo patronuojančių bendrovės kompetentingo organo sprendimo, kuris yra toks hipotetinis, jog šios nuostatos negali būti laikomos laisvo kapitalo judėjimo kliūtimi.

54 Antra, Prancūzijos vyriausybė mano, kad neatsižvelgiant į tai, iš kur gauti dividendai, patronuojančių bendrovės finansiniai nuostoliai būtų tokie patys, nes mokestis prie šaltinio atskaitomas iš akcininkams paskirstomo pelno.

55 Be to, akcininkai nerezidentai galėtų pagal sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, sudarytus Prancūzijos Respublikos su visomis Sąjungos valstybėmis narėmis, susigrąžinti mokestį prie šaltinio, atskaityti dividendus paskirstančių patronuojančių bendrovės, vadinas, pagrindinėje byloje aptariamais teisės aktais nebūtų daromas poveikis jai situacijai.

56 Dėl paskirstančių patronuojančių bendrovės akcininkų rezidentų Prancūzijos vyriausybė mano, jog nors tai, kad nesuteikiamas mokesčio kreditas, atskaitomas iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi sumokėti ši patronuojanti bendrovė perskirstydama dividendus, gautus iš dukterinių bendrovių nerezidentų, turėtų būti laikoma trukdymu pritraukti kapitalą iš Prancūzijos akcininkų, bet kuriuo atveju šis ribojimas būtų susijęs tik su kapitalo judėjimu viduje tarp Prancūzijoje steigtos patronuojančių bendrovės ir jos Prancūzijoje veikiančių akcininkų, kuris neturi užsienio elemento ir jam netaikoma Sąjungos teisė.

57 Šiems argumentams negali būti pritarta.

58 Visų pirma, nors iš tiesų mokesčio kreditas už dukterinių bendrovių rezidentų išmoktus dividendus galėjo būti naudojamas, tik kai patronuojanti bendrovė nusprendė perskirstyti šiuos dividendus, neginėtina, kad tiek skirtingas vertinimas, atsižvelgiant į dividendus paskirstančių dukterinės bendrovės steigimo vietą, tiek galimybę atskaityti galimą mokesčio kreditą iš mokesčio prie šaltinio, kuris turi būti mokamas perskirstant šiuos dividendus, tiesiogiai kyla iš pagrindinėje byloje aptariamą Prancūzijos teisės aktą.

59 Taigi galimybę pasinaudoti mokesčio kreditu, atskaitomu iš mokesčio prie šaltinio perskirstant dividendus, priklauso ne nuo būsimos ir hipotetinio vykio patronuojančių bendrovės atžvilgiu, bet nuo aplinkybės, paprastai susijusios su steigimo laisve, būtų jos dukterinės bendrovės steigimo vieta.

60 Antra, nors, kaip tvirtina Prancūzijos vyriausybė, pagrindinėje byloje aptariamais teisės aktais neturi poveikio akcininkų nerezidentų situacijai, aplinkybės, kad pagrindinėje byloje aptariamais teisės aktais galėjo sudaryti kliūtį patronuojančioms bendrovėms pritraukiant kapitalą iš akcininkų rezidentų, pakanka patvirtinti šį teisės aktą nuostatą ribojantį pobūdį.

61 Iš tiesų tai, kad akcininkai rezidentai galėjo būti atgrasyti steigti patronuojančių bendrovės akciją dėl to, kad dividendų iš jos kitoje nei Prancūzijos Respublikoje steigto dukterinių bendrovių

būtų gauta mažiau nei iš dukterinių bendrovių rezidentų, galėjo savo ruožtu atgrasyti šią patrunuojančių bendrovių vykdyti veiklą per dukterines bendroves nerezidentės.

62 Reikia konstatuoti, kad atsižvelgiant į tai, jog tokia situacija susijusi su prekyba Bendrijos viduje, ji gali patekti į Sutarties nuostatų dėl pagrindinių laisvų taikymo sritį (minuto Sprendimo *Keller Holding* 24 punktą), ir kad tiek, kiek pagrindinėje byloje nagrinėjamos CGI nuostatomis mokesčių atžvilgiu mažiau palankiai vertinamos Bendrijos situacijos, palyginti su išimtinai vidaus situacijomis, jos yra Sutarties nuostatomis dėl sisteminio laisvų iš principo uždraustas apribojimas (žr. 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Papillon*, C-418/07, Rink. p. I-8947, 32 punktą).

63 Iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad sisteminio laisvų apribojimas gali būti leidžiamas tik tuo atveju, jeigu jis pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais (žr., be kita ko, 2009 m. birželio 18 d. Sprendimo *Aberdeen Property Fininvest Alpha*, C-303/07, Rink. p. I-5145, 57 punktą). Tačiau nei prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas, nei pastabas pateikusios šalys nepateikė rodymų, galinčių pateisinti šį ribojimą. Todėl reikia konstatuoti, kad SESV 49 straipsniu draudžiami tokie teisės aktai, kaip antai aptariamai pagrindinėje byloje.

Dėl laisvo kapitalo judėjimo

64 Argumentai, išdėstyti ankstesniuose punktuose, taikomi taip pat, kai patrunuojanti bendrovė gauna dividendus dėl dalyvavimo kapitale, kuris joms neleidžia daryti aiškios tokos dividendus išmokėjusios jos dukterinės bendrovės sprendimams ir taip nulemti jos veiklą.

65 Iš tiesų nevienodas vertinimas, aptartas šio sprendimo 41 punkte, galėjo atgrasyti Prancūzijoje steigusias patrunojančias bendroves investuoti savo kapitalą į bendroves, steigtas kitoje valstybėje narėje, ir taip pat sukelti ribojamąjį poveikį kitose valstybėse narėse steigusioms bendrovėms, nes trukdė joms pritraukti kapitalą iš Prancūzijos.

66 Kadangi pajamoms iš užsienio kilmės kapitalo mokestinis požiūriu taikomas mažiau palankus vertinimas nei Prancūzijoje steigto bendrovių išmokėjimams dividendams, kitose valstybėse narėse steigto bendrovių akcijos Prancūzijoje steigtomis patrunojančioms bendrovėms yra ne toks patrauklus nei tų bendrovių, kurios turi savo buveinę šioje valstybėje narėje (žr. 2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 35 punktą; minuto Sprendimo *Manninen* 22 ir 23 punktus ir minuto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 64 punktą).

67 Iš to matyti, kad aptariamais teisės aktais tvirtintas nevienodas vertinimas yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, iš principo draudžiamas SESV 63 straipsniu.

68 Be to, nei prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas, nei pastabas pateikusios šalys nedarė nuorodos į motyvus, išdėstytus SESV 65 straipsnyje, ar privalomuosius viešojo intereso pagrindus, kuriais būtų galima pateisinti tokį apribojimą.

69 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais siekiama išvengti tokio ekonominio dividendų dvigubo apmokestinimo, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, ir pagal kuriuos patrunojanti bendrovė gali atskaityti iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi mokėti iš dukterinių bendrovių gautus dividendus persikirstydama savo akcininkams, mokesčio kreditą, kurį gauna dukterinės bendrovės paskirstant šiuos dividendus, kai dukterinė bendrovė steigta šioje valstybėje narėje, tačiau tokia galimybė nesuteikiama, jei šiuos dividendus moka kitoje valstybėje narėje steigta dukterinė bendrovė, nes pagal šiuos teisės aktus pastaruoju atveju nesuteikiama

teis? gauti mokes?io kredito už šios dukterin?s bendrov?s paskirstomus dividendus.

D?l antrojo klausimo

70 Savo antruoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar kai pagrindin?je byloje aptariama apmokestinimo sistema savaiame nereiškia, kad mokes?io mok?tojas perkelti jo mok?tino mokes?io naš? tretiesiems asmenims, pagal S?jungos teis? draudžiama administracin?s valdžios institucijai atsisakyti gr?žinti patronuojan?ios bendrov?s sumok?tas sumas remiantis tuo, kad taip ši bendrov? nepagr?stai pratur?t?, arba kad patronuojan?ios bendrov?s sumok?ta suma jai n?ra nei mokestin?, nei apskaitin? našta, bet atskaitoma iš vis? sum?, kurios gali b?ti perskirstomos jos akcininkams.

71 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad teis? susigr?žinti pažeidžiant S?jungos teis? valstyb?je nar?je surinktus mokes?ius yra S?jungos teis?s nuostatomis, kaip jas išaiškino Teisingumo Teismas, asmenims suteikiam? teisi? pasekm? ir papildymas (žr., be kita ko, 1983 m. lapkri?io 9 d. Sprendimo *San Giorgio*, 199/82, Rink. p. 3595, 12 punkt? ir 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Metallgesellschaft ir kt.*, C?397/98 ir C?410/98, Rink. p. I?1727, 84 punkt?). Tod?l valstyb? nar? iš principo privalo gr?žinti pažeidžiant S?jungos teis? surinktus mokes?ius (1997 m. sausio 14 d. Sprendimo *Comateb ir kt.*, C?192/95–C?218/95, Rink. p. I?165, 20 punktas; min?to Sprendimo *Metallgesellschaft ir kt.* 84 punktas; 2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Weber's Wine World ir kt.*, C?147/01, Rink. p. I?11365, 93 punktas ir min?to Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 202 punktas).

72 Vis d?lto pagal nusistov?jusi? teismo praktik? S?jungos teis? nedraudžia, kad pagal nacionalin? teisin? sistem? b?t? neleidžiama gr?žinti nepagr?stai surinkt? mokest?, jei tai lemt? nepagr?st? teis? ? š? gražinim? turin?i? asmen? pratur?jim? (1988 m. kovo 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Italij?*, 104/86, Rink. p. 1799, 6 punktas; 1999 m. vasario 9 d. Sprendimo *Dilexport*, C?343/96, Rink. p. I?579, 47 punktas; 2000 m. rugs?jo 21 d. Sprendimo *Michailidis*, C?441/98 ir C?442/98, Rink. p. I?7145, 31 punktas ir 2008 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C?309/06, Rink. p. I?2283, 41 punktas). S?jungos teis?s sistema užtikrint? šios srities teisi? apsauga nereikalauja gr?žinti pažeidžiant S?jungos teis? surinkt? muit? ir mokes?i?, kai nustatyta, kad turintis juos sumok?ti asmuo faktiškai perk?l? juos kitiems asmenims (žr. min?to Sprendimo *Comateb ir kt.* 21 punkt? ir 2011 m. rugs?jo 6 d. Sprendimo *Lady & Kid ir kt.*, C?398/09, Rink. p. I?0000, 18 punkt?).

73 Vis d?lto, kaip matyti iš teismo praktikos, atsižvelgiant ? tai, kad tokiu atsisakymu gr?žinti ribojama iš S?jungos teisin?s sistemos kylanti subjektyvi teis?, reikia j? aiškinti siaurai (min?to Sprendimo *Weber's Wine World ir kt.* 95 punktas ir min?to Sprendimo *Lady & Kid ir kt.* 20 punktas).

74 Be to, kaip matyti iš min?to Sprendimo *Lady & Kid ir kt.* 20 ir 25 punkt?, vienintel? išimtis gr?žinti pažeidžiant S?jungos teis? surinktus muitus ir mokes?ius susijusi su tuo atveju, kai apmokestinamasis asmuo neteis?tai sumok?t? mokest? tiesiogiai perk?l? pirk?jui.

75 Šiuo atveju pats prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurodo, kad pagrindin?je byloje aptariama sistema susijusi su mokes?iu prie šaltinio, kur? sumok?jo patronuojanti bendrov? paskirstydama dividendus, o ne su mokes?iu, surinktu parduodant produktus, ir nereiškia, kad šis mokestis prie šaltinio perkeliamas tretiesiems asmenims, kaip antai pirk?jo atveju pirma min?toje teismo praktikoje.

76 Šiomis aplinkyb?mis ? antr?j? klausim? reikia atsakyti taip, kad pagal S?jungos teis? draudžiama, kai nacionalin? apmokestinimo sistema, kaip antai aptariama pagrindin?je byloje, savaiame nereiškia, kad apmokestinamasis asmuo perkelti nepagr?stai sumok?to mokes?io naš?

tretiesiems asmenims, valstybei narei atsisakyti grąžinti patronuojančios bendrovės sumokėtas sumas remiantis tuo, kad taip ši bendrovė nepagrįstai praturtėtų, arba kad patronuojančios bendrovės sumokėta suma jai nėra nei mokestinė, nei apskaitinė našta, bet ji atskaitoma iš visų sumų, kurios gali būti perskirstomos jos akcininkams.

Dėl trečiojo klausimo

77 Savo trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar lygiavertiškumo ir veiksmingumo principais draudžiama tai, kad grąžinant sumas patronuojančiai bendrovei, kad būtų užtikrintas tokios pačios apmokestinimo sistemos taikymas šios patronuojančios bendrovės Prancūzijoje įsteigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams ir šios patronuojančios bendrovės kitose valstybėse narėse įsteigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams, kuriuos vėliau perskirto ši patronuojanti bendrovė, būtų taikoma sąlyga, kad mokesčio mokėtojas turi pateikti tik jo vienintelio turimų informaciją apie kiekvieną aptariamą dividendą dėl, be kita ko, kitose valstybėse narėse įsteigtą dukterinę bendrovę gautam pelnui faktiškai taikyto mokesčio tarifo ir faktiškai sumokėtos mokesčio sumos, nors dėl Prancūzijoje įsteigtą dukterinę bendrovę tokios administracijai žinomos informacijos pateikti nereikalaujama.

78 Šiuo atžvilgiu, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, valstybių narių teismai, vadovaudamiesi ES 4 straipsnyje tvirtintu lojalios bendradarbiavimo principu, turi užtikrinti iš Sąjungos teisės kylančią asmenų teisių teismų gynybą (šiuo klausimu žr. 1976 m. gruodžio 16 d. sprendimą *Rewe-Zentralfinanz* ir *Rewe -Zentral*, 33/76, Rink. p. 1989, 5 punktų; *Comet*, 45/76, Rink. p. 2043, 12 punktų; 1990 m. birželio 19 d. Sprendimo *Factortame ir kt.*, C-213/89, Rink. p. I-2433, 19 punktų ir 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Unibet*, C-432/05, Rink. p. I-2271, 38 punktų).

79 Nesant Sąjungos teisės reglamentavimo šioje srityje, kiekviena valstybė narė savo nacionalinės teisės sistemoje turi paskirti kompetentingus teismus ir nustatyti ieškinį, skirtą užtikrinti iš Sąjungos teisės kylančią asmenų teisių apsaugą, procesines taisykles su sąlyga, kad, visų pirma, tokios taisyklės nebus mažiau palankios nei taikomos panašioms nacionaline teise grindžiamiems ieškiniams (lygiavertiškumo principas), ir, antra, kad dėl jų Sąjungos teiseje nustatytų teisių gyvendinimas netaps praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas) (minuto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 203 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

80 Taip pat prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti draudimo riboti įsisteigimo laisvę ir laisvę kapitalo judėjimo pažeidimo kompensavimo būdą praktikoje.

81 Be to, trečiasis klausimas reiškia, kad, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismų, nustačius įsisteigimo laisvės ir laisvo kapitalo judėjimo ribojimus, siekiant užtikrinti vienodą dividendų iš Prancūzijoje įsteigtą dukterinę bendrovę gavėjį ir dividendų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtą dukterinę bendrovę gavėjų vertinimą, pastariesiems turėtų būti suteiktas mokesčio kreditas kaip ir pirmųjų atveju.

82 Reikia priminti, kad valstybės narės mokesčių administracijos turi teisę reikalauti mokesčių mokėtojo pateikti rodymų, kurių, jų nuomone, reikia siekiant įvertinti, ar nagrinėjamuose teisės aktuose numatytos mokesčio lengvatų sąlygos įgyvendintos, ir todėl, reikia ar ne, suteikti šią lengvatą (šiuo klausimu žr. 2002 m. spalio 3 d. Sprendimo *Danner*, C-136/00, Rink. p. I-8147, 50 punktų; 2003 m. birželio 26 d. Sprendimo *Skandia ir Ramstedt*, C-422/01, Rink. p. I-6817, 43 punktų; 2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C-318/07, Rink. p. I-359, 54 punktų; minuto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 95 punktų ir 2011 m. birželio 30 d. Sprendimo *Meilicke ir kt.*, C-262/09, Rink. p. I-0000, 45 punktų).

83 Šiuo atžvilgiu *Accor* tvirtina, kad mokesčio kredito sistema grindžiama tik paskirstančios dukterinės bendrovės apmokestinimu pelno mokesčiu, nes mokesčio kreditas visuomet lygus 50 % išmokėtų dividendų sumai. Todėl *Accor* mano, jog pakanka pateikti įrodymus, kad paskirstanti dukterinė bendrovė buvo apmokestinta pelno mokesčiu jos steigimo valstybėje narėje.

84 Komisija mano, kad teisėta atsižvelgti į dukterinės bendrovės sumokėtą mokestį jos steigimo valstybėje narėje, tačiau teigia, kad šioje byloje aptariamoje sistemoje nėra griežtos atitikties tarp sumokėto mokesčio sumos ir mokesčio kredito sumos ir kad pakanka remtis valstybėje, kur steigta dukterinė bendrovė, teisės aktuose nustatyto mokesčio tarifu.

85 Prancūzijos vyriausybė ir Jungtinė Karalystė tvirtina, kad, siekiant kompensuoti tariamai diskriminacinę pagrindinėje byloje aptariamą sistemą poveikį, reikia taikyti mokesčio kreditą, kurio suma leidžia neutralizuoti valstybėje narėje, kur steigta dukterinė bendrovė, sumokėtą mokestį ir kuris turi būti apskaičiuotas remiantis mokesčio suma, kuriuo šioje valstybėje buvo apmokestintas pelnas, susijęs su dukterinės bendrovės išmoktais dividendais. Prancūzijos vyriausybė nurodo, kad mokesčio kredito ir mokesčio prie šaltinio sistema siekiama sušvelninti ekonominę dvigubą išmokėtą dividendų apmokestinimą, nepažeidžiant mokesčio neutralumo principo, ir kad sušvelninant ekonominę dvigubą apmokestinimą atsižvelgiama į pelno mokesčio dydį, kuriuo faktiškai pirma buvo apmokestintos Prancūzijoje steigtos dukterinės bendrovės. Taigi, šios vyriausybės manymu, mokesčio kreditas negali viršyti standartinio tarifo pelno mokesčio, renkamo už pelną, susijusį su išmoktais dividendais, sumos, ir tuo atveju, kai pelnas, susijęs su dividendais, buvo apmokestintas mažesniu tarifu taip, kad mokesčio kreditas viršijo sumokėtą pelno mokestį, mokestis prie šaltinio turi būti mokamas tokio dydžio, kiek mokesčio kreditas didesnis už pelno mokestį.

86 Tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kompetentingas aiškinti nacionalinę teisę, turi išnagrinėti klausimą, kiek pagrindinėje byloje aptariama sistema buvo pagrįsta griežtu mokesčio už pelną, susijusio su dividendų išmokėjimu, sumos ir mokesčio kredito sumos atitiktimi.

87 Vis dėlto reikia patikslinti, kad iš teismo praktikos išplaukia, jog Sąjungos teisė pareigoja valstybę narę, kuri taiko ekonominio dvigubo apmokestinimo išvengimo sistemą dividendų, kuriuos rezidentams išmokėjo bendrovės rezidentams, atveju, vienodai vertinti ir bendrovių nerezidentų rezidentams išmokėtus dividendus (žr. minėto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, 72 punktą). Pagal šią teisę valstybės narės neprivalo palankiau vertinti apmokestinamuosius asmenis, kurie investavo užsienio bendrovėse, palyginti su investavusiais vietos bendrovėse (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Columbus Container Services*, C-298/05, Rink. p. I-10451, 39 ir 40 punktus ir minėto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 89 punktą).

88 Be to, teismas jau yra nusprendęs, kad Sąjungos teisė nedraudžia valstybei narei užkirsti kelio bendrovės rezidentams gaunamų dividendų apmokestinimui kelis kartus taikant normas, kuriomis šie dividendai atleidžiami nuo apmokestinimo, kai juos išmoka bendrovė rezidentų, o atskaitymo metodu išvengiant šią dividendų apmokestinimo kelis kartus, kai juos išmoka bendrovė nerezidentų, tačiau su sąlyga, kad užsienio kilmės dividendų apmokestinimo tarifas neviršija nacionalinės kilmės dividendams taikomo apmokestinimo tarifo, o mokesčio kreditas yra bent jau lygus dividendus išmokėjusios bendrovės valstybėje narėje sumokėtai sumai ir neviršija dividendus gavusios bendrovės valstybėje narėje taikomo mokesčio sumos (žr. minėto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 48 ir 57 punktus ir minėto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 86 punktą; taip pat 2008 m. balandžio 23 d. Nutarties *Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation*, C-201/05, Rink. p. I-2875, 39 punktą).

89 Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai pelnas, susijęs su užsienio kilmės dividendais, dividendus išmokėjusios bendrovės valstybėje apmokestinamas mažesniu mokesčiu nei dividendus gavusios bendrovės valstybės narės taikomas mokestis, ši valstybė turi suteikti mokesčio kreditą, atitinkantį dividendus išmokėjusios bendrovės jos įsteigimo valstybėje sumokėtą mokestį (minuto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 51 punktą ir minuto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 87 punktą).

90 Tačiau kai šis pelnas dividendus išmokėjusios bendrovės valstybėje apmokestinamas didesniu mokesčiu nei dividendus gavusios bendrovės valstybės narės taikomas mokestis, ši valstybė privalo suteikti tik dividendus gavusios bendrovės mokėtinos pelno mokesčio sumos neviršijantį mokesčio kreditą. Ji neprivalo grąžinti skirtumo, tai yra dividendus išmokėjusios bendrovės valstybėje sumokėtos sumos, kuri viršija dividendus gavusios bendrovės valstybėje narėje mokėtiną mokesčio sumą (žr. minuto Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation* 52 punktą bei minuto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 88 punktą).

91 Kalbant apie pagrindinę bylą aptariamą sistemą, pažymėtina, kad jeigu valstybė narė turėtų suteikti dividendų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės gavėjams mokesčio kreditą, kuris visuomet lygus pusei šio dividendų sumos, kaip to prašo *Accor*, dėl to šie dividendai būtų palankiau vertinami, palyginti su dividendais iš pirmosios valstybės narės, kai mokesčio tarifas, kuriuo apmokestinama šiuos dividendus paskirstanti bendrovė savo įsteigimo valstybėje, yra mažesnis nei mokesčio tarifas, taikomas pirmojoje valstybėje narėje.

92 Todėl valstybė narė turi turėti galimybę nustatyti pelno mokesčio, sumokėto paskirstančios bendrovės įsteigimo valstybėje, už kurį patronuojantys bendrovei turi būti suteiktas mokesčio kreditas, sumą. Taigi, priešingai nei tvirtina *Accor*, nepakanka pateikti rodymą, kad paskirstanti bendrovė įsteigimo valstybėje buvo apmokestinta už pelną, susijusį su išmoktais dividendais, nepateikus informacijos apie faktiškai už šį pelną sumokėto mokesčio pobūdį ir tarifą.

93 Šiomis aplinkybomis administracinės išlaidos ir ypač tai, kad nacionalinė mokesčių administracija reikalauja informacijos, susijusios su mokesčiu, kuriuo faktiškai buvo apmokestintas dividendus paskirstančios bendrovės pelnas jos įsteigimo valstybėje narėje, negali būti laikomos pernelyg didelėmis nei pažeidžiančiomis lygiavertiškumo ir veiksmingumo principus.

94 Iš tiesų, kalbant apie lygiavertiškumo principą, pažymėtina, jog pirma, pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo trečiojo klausimo formuluotėje, kad, kiek tai susiję su Prancūzijoje įsteigta dukterinė bendrove, išmoktais dividendais, informacija apie faktiškai taikyto mokesčio tarifą ir faktiškai sumokėto mokesčio sumą administracijai yra žinoma.

95 Antra, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 102 punkte, iš šio sprendimo 82 punkte minėtos teismo praktikos matyti, jog pagal Sąjungos teisę nedraudžiamas reikalavimas, kad visų pirma atitinkama patronuojanti bendrovė turi pateikti tinkamą pateisinimą.

96 Jei patronuojanti bendrovė pati neturi visos informacijos apie pelno mokestį, kuriuo buvo apmokestinami jos kitoje valstybėje narėje steigtos dukterinės bendrovės išmokėti dividendai, ši informacija paprastai žino pastaroji bendrovė. Tokiomis aplinkybėmis bet kokiu sunkumai patronuojantiesiems bendrovei pateikti reikalaujami informaciją apie jos dividendus išmokėjusios dukterinės bendrovės sumokėtą mokestį susiję ne su šios informacijos sudėtingumu, o su galimu bendradarbiavimu su ja turintia dukterine bendrove trečiuoju. Todėl netinkamas informacijos judėjimas patronuojantiesiems bendrovei nėra ta problema, kuri turėtų spręsti atitinkama valstybėje narė (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 98 punktą).

97 Be to, priešingai nei tvirtina *Accor*, tai, kad mokesčių administracija gali pasinaudoti 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvoje 77/799/EEB dėli valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 63), iš dalies pakeistoje 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/12/EEB (OL L 76, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 179; toliau – Direktyva 77/799) numatyto tarpusavio pagalbos mechanizmu, nereiškia, kad ji turi atleisti dividendų gavusių patronuojančių bendrovę nuo prievolės pateikti jai rodymą apie dividendus išmokėjusios bendrovės kitoje valstybėje narėje sumokėtą mokestį (žr. minėto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 100 punktą ir minėto Sprendimo *Meilicke* 50 punktą).

98 Iš tikrųjų, kadangi Direktyvoje 77/799 numatyta galimybė nacionalinėms mokesčių administracijoms prašyti informacijos, kurios jos pačios negali gauti, Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Direktyvos 77/799 2 straipsnio 1 dalyje vartojamas žodis „gali“ reiškia, jog nors minėtos administracijos turi galimybę prašyti kitos valstybės narės kompetentingos institucijos informacijos, toks prašymas visiškai nėra pareiga. Kiekviena valstybė narė turi vertinti konkrečius atvejus, kuriais informacija dėl jos teritorijoje susikurusių mokesčių mokėtojų sudarytų sandorių yra nepakankama, ir nuspręsti, ar šiais atvejais prašymo dėl informacijos teikimas kitai valstybei nėra yra pagrįstas (2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Twoh International*, C-184/05, Rink. p. I-7897, 32 punktas ir minėto Sprendimo *Persche* 65 punktas; minėto Sprendimo *Haribo Lakritzen Hans Riegel ir Österreichische Salinen* 101 punktas ir minėto Sprendimo *Meilicke ir kt.* 51 punktas).

99 Kalbant apie veiksmingumo principą, reikia nurodyti, pirma, kad gavusios reikalaujamus patvirtintuos dokumentus apmokestinančios valstybės narės mokesčių administracijos turėtų galėti aiškiai ir tiksliai patikrinti, ar vykdytos mokesčio lengvatos gavimo sąlygos, tačiau tokie dokumentai neturėtų būti konkrečios formos ir vertinimas neturėtų būti atliekamas per daug formaliai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Meilicke ir kt.* 46 punktą).

100 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar gauti informaciją apie faktiškai taikyto mokesčio tarifą ir faktiškai sumokėto mokesčio už pelną, susijusį su dividendų paskirstymu, sumą nėra praktiškai neįmanoma arba labai sudėtinga, visų pirma atsižvelgiant į paskirstančios bendrovės steigimo vietos valstybės narės teisės aktus dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, mokėtinio pelno mokesčio registracijos ir administracinių arba apskaitos dokumentų saugojimo.

101 Be to, prašymas pateikti šią informaciją turi būti pateiktas per teisės aktais nustatytą administracinių arba apskaitos dokumentų saugojimo laikotarpį, koks numatytas pagal dukterinės bendrovės steigimo valstybės narės teisę. Kaip nurodė *Accor*, negali būti iš jos reikalaujama tam, kad būtų suteiktas mokesčio kreditas, pateikti dokumentus, susijusius su gerokai ilgesniu laikotarpiu, nei teisės aktuose nustatyta pareiga saugoti administracinius ir apskaitos dokumentus.

102 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, trečiujį klausimą reikia atsakyti taip, kad lygiavertiškumo

ir veiksmingumo principai nedraudžia grąžinant sumas patronuojančiam bendrovei, kad būtų užtikrintas tokios pašios apmokestinimo sistemos taikymas šios patronuojančios bendrovės Prancūzijoje steigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams ir šios patronuojančios bendrovės kitose valstybėse narėse steigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams, kuriuos vėliau perskirto ši patronuojanti bendrovė, nustatyti sąlygą, jog mokesčių mokėtojas pateiktų tik jo paties turimą informaciją apie kiekvieną aptariamą dividendą, be kita ko, kitose valstybėse narėse steigto dukterinio bendrovių gautam pelnui faktiškai taikyto mokesčio tarifo ir faktiškai sumokėtos mokesčio sumos, nors dėl Prancūzijoje steigto dukterinio bendrovių tokios administracijai žinomos informacijos pateikti nereikalaujama. Tačiau tokią informaciją pateikti galima reikalauti tik su sąlyga, kad faktiškai nėra neįmanoma ar pernelyg sunku pateikti kitose valstybėse narėse steigto dukterinio bendrovių sumokėto mokesčio rodymus, atsižvelgiant, be kita ko, šio valstybių narių teisės aktų nuostatas, susijusias su dvigubo apmokestinimo išvengimu, turimo sumokėti pelno mokesčio registracija ir privalomu administracinio dokumento saugojimu. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje šios sąlygos yra vykdytos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

103 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. SESV 49 ir 63 straipsniais draudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais siekiama išvengti tokio ekonominio dividendų dvigubo apmokestinimo, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, ir pagal kuriuos patronuojanti bendrovė gali atskaityti iš mokesčio prie šaltinio, kurį turi mokėti iš dukterinio bendrovių gautus dividendus perskirstydama savo akcininkams, mokesčio kreditą, kurį gauna dukterinoms bendrovoms paskirstant šiuos dividendus, kai dukterinė bendrovė steigta šioje valstybėje narėje, tačiau tokia galimybė nesuteikiama, jei šiuos dividendus moka kitoje valstybėje narėje steigta dukterinė bendrovė, nes pagal šiuos teisės aktus pastaruoju atveju nesuteikiama teisė gauti mokesčio kredito už šios dukterinės bendrovės paskirstomus dividendus.**
- 2. Pagal Sąjungos teisę draudžiama, kai nacionalinė apmokestinimo sistema, kaip antai aptariama pagrindinėje byloje, savaime nereiškia, kad apmokestinamasis asmuo perkelia nepagrįstai sumokėto mokesčio našą tretiesiems asmenims, valstybei narei atsisakyti grąžinti patronuojančios bendrovės sumokėtas sumas remiantis tuo, kad taip ši bendrovė nepagrįstai praturtėtų, arba kad patronuojančios bendrovės sumokėta suma jai nėra nei mokestinė, nei apskaitinė našta, bet ji atskaitoma iš visų sumų, kurios gali būti perskirstomos jos akcininkams.**
- 3. Lygiavertiškumo ir veiksmingumo principai nedraudžia grąžinant sumas patronuojančiam bendrovei, kad būtų užtikrintas tokios pašios apmokestinimo sistemos taikymas šios patronuojančios bendrovės Prancūzijoje steigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams ir šios patronuojančios bendrovės kitose valstybėse narėse steigtos dukterinės bendrovės paskirstomiems dividendams, kuriuos vėliau perskirto ši patronuojanti bendrovė, nustatyti sąlygą, jog mokesčių mokėtojas pateiktų tik jo paties turimą informaciją apie kiekvieną aptariamą dividendą, be kita ko, kitose valstybėse narėse steigto dukterinio bendrovių gautam pelnui faktiškai taikyto mokesčio tarifo ir faktiškai sumokėtos mokesčio sumos, nors dėl Prancūzijoje steigto dukterinio bendrovių tokios administracijai žinomos informacijos pateikti nereikalaujama. Tačiau tokią informaciją pateikti galima reikalauti tik su sąlyga, kad faktiškai nėra neįmanoma ar pernelyg sunku pateikti kitose valstybėse narėse steigto dukterinio bendrovių sumokėto**

mokes?io ?rodymus, atsižvelgiant, be kita ko, ? ši? valstybi? nari? teis?s akt? nuostatas, susijusias su dvigubo apmokestinimo išvengimu, turimo sumok?ti pelno mokes?io registracija ir privalomu administracini? dokument? saugojimu. Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas turi patikrinti, ar šios s?lygos pagrindin?je byloje yra ?vykdytos.

Parašai.

* Proceso kalba: pranc?z?.